

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 406/23
16.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа, Светлане Павић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Димкић, адвокат из Београда, ул. Нушићева бр. 23, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јована Ждрале, адвокат из Београда, ул. Јурија Гагарина бр. 74, ради издржавања, одлучујући о жалбама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П2 454/21 од 20.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 454/21 од 20.01.2023. године у ставу другом изреке у делу којим је обавезана тужена ББ да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара сваког 1. до 5 у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника мал. детета АА са законском затезном каматом почев од 13.4.2018. године па убудуће док постоје законски услови или се одлука не промени и решење садржано у ставу првом изреке одлуке .

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 454/21 од 20.01.2023. године у преосталом делу става другог изреке па се за износ доприноса на име издржавања мал. ВВ од 15.000,00 динара до износа од 20.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.4.2018. године захтев тужиоца АА **одбија као неоснован.**

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и потврђује решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 454/21 од 20.01.2023. године .

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца АА на став други изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 454/21 од 20.01.2023. године , као недозвољена.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом је дозвољено преиначење тужбе од 28.12.2022. године. Ставом другим је обавезана тужена ББ да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара сваког првог до петог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника малолетног детета АА почев од 13.04.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови или док се одлука не промени, с тим да је дужна да доспеле износе плати у року од 15 дана. У ставу трећем је наведено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против ове пресуде благовремено је жалбу изјавио тужилац и то на став други и трећи изреке.

Благовремену жалбу је изјавила тужена на став први и други изреке из свих законом предвиђених разлога.

Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), у вези са чланом 202 Породичног закона (“Службени гласник РС”, бр. 18/2005, 72/2011 и 6/2015), Апелациони суд је нашао да су жалбе тужиоца и тужене неосноване.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, нити битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на које се указује жалбом тужиоца, имајући у виду да су дати разлози о одлучним чињеницама јасни и потпуни тако да нема недостатака услед којих се побијана пресуда не би могла испитати.

Према стању у списима предмета произилази да је пресудом Првог основног суда у Београду П2 1545/12 од 08.10.2012. године у ставу првом изреке заједничко малолетно дете парничних странака ВВ рођена 26.06.2008. године поверена на старање мајци која ће самостално вршити родитељско право док су у ставу другом изреке уређени лични односи малолетног детета са тужиоцем а у ставу трећем изреке обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање заједничког малолетног детета плаћа месечно износ од 100,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и то почев од 01.11.2012. године па убудуће док за то постоје услови. Међутим, почев од 01.08.2017. године дошло је до промене околности и то на тај начин што се малолетна ВВ ћерка овде тужиоца и тужене преселила код тужиоца јер је

сматрала да јој више одговарају услови и начин живота а од септембра 2017. године малолетна ВВ живи код оца непрекидно а са мајком одржава редовне контакте. Такође је од септембра 2019. године уз сагласност тужене променила и школу и сада похађа основну школу " ..." која се налази у месту близу живљења малолетног детета а иначе живи са тужиоцем у стану који је у његовом власништву који се налази у стамбеној згради површине 35м² и који је адаптиран од гарсоњере у једнособан стан а састоји се од две одвојене просторије и купатила, од којих је једна просторија у функцији предсобља и кухиње где спава тужилац а друга соба је дневна и спаваћа за малолетну ВВ. Како је дошло до промене околности пресудом Другог основног суда у Београду П2 664/2018 од 30.09.2020. године је ВВ поверена оцу на самостално вршење родитељског права док је ставом другим изреке уређен начин одржавања личних односа малолетног детета са мајком а ставом трећим обавезана тужена да доприноси издржавању малолетног детета у износу од 12.000,00 почев од 30.09.2020. године као дана пресуђења па убудуће док је преко досуђеног а до траженог износа од 14.000,00 динара за износ од још 2.000,00 динара као и за период од 13.04.2018. године као дана подношења тужбе до 30.09.2020. године тужбени захтев одбијен као неоснован и одређено да се овом пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1545/12 од 08.10.2012. године. Такође је одређена и привремена мера тако да је малолетна ВВ поверена оцу на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета са мајком и обавезана тужена да доприноси издржавању малолетног детета у износу од 12.000,00 динара и то почев од 30.09.2020. године као дана доношења привремене мере а преко досуђеног до траженог износа од 14.000,00 динара за износ од још 2.000,00 динара предлог за одређивање привремене мере је одбијен и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 97/21 од 02.03.2021. године је укинута пресуда Другог Основног суда у Београду П2 664/2018 од 30.09.2020. године у ставу трећем који се односи на допринос у издржавању и седмом изреке везано за накнаду трошкова поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Поднеском од 28.12.2022. године тужилац је на рочишту одржаном дана 28.12.2022. године преиначио односно повећао захтев тражећи да допринос тужене издржавању малолетног детета износи 20.000,00 динара и то почев од 13.04.2018. године па убудуће имајући у виду минималну суму издржавања која актуелно износи 40.442,00 динара. Иначе у току поступка је утврђено да тужилац је до 2014. године имао регистровану Агенцију за превођење и да је затим обављао послове преводиоца за немачки језик са листе сталних судских тумача при Министарству правде и држао приватне часове немачког језика а остваривао приход од 40.000,00 до 60.000,00 динара месечно, да са ћерком живи у стану у улици ... бр. ... површине 35м², чији је власник и да сноси режијске трошкове који обухватају 4.000,00 динара за инфостан, 2.000,00 до 2.500,00 динара за струју, 2.600,00 динара за интернет, кабловску и телефон, 660,00 динара за скупштину станара уз трошак пореза на стан у износу од 14.000,00 динара годишње, да трошкови рачуна мобилног телефона износе од 4.000,00 до 4.500,00 динара месечно а да за ВВ мобилни телефон плаћа допуну од 600,00 до 700,00 динара месечно. Власник је возила марке "Peugeot 207" 2006. годиште, ретистрација износи 25.000,00 динара, трошкови за гориво износе 6.000,00 динара месечно а да није кредитно задужен и да нема обавезу издржавања других лица осим малолетне ВВ и да нема здравствених проблема. Што се тиче малолетног детета у моменту када је давао изјаву 2019. године она је похађала пети разред Основне школе "..." а њени трошкови су обухватили трошкове учбеника у износу од 13.600,00 динара,

школског прибора 3.500,00 динара, трошкови дневног боравка у трећем и четвртм разреду 3.000,00 динара месечно уз трошкове чувања у школи у износу од 1.440,00 динара, за осигурање 260,00 динара, затим трошкове једнодневнoг излета од по 4.000,00 динара, трошкове тренинга атлетике до јуна 2019. у износу од 3.000,00 динара месечно до краја јуна 2017. године трошкове школе тениса у износу од 4.500,00 динара месечно уз трошкове рекет од 5.000,00 динара, као и трошкове гимнастике у износу од 4.000,00 динара месечно, као и трошкове опреме и таксе за такмичење у износу од 1.000,00 динара, трошкове тренинга скијања на води од око 15.000,00 динара годишње, трошкове одеће у износу од 2.000,00 динара, трошкове обуће око 1.000,00 динара, трошкове спортских патика у износу од 4.000,00 до 5.000,00 динара годишње, трошкове средства за хигијену од 500,00 динара месечно, трошкове наочара за вид у износу од 3.500,00 динара и прегледа код очног лекара једном годишње што износи 2.500,00 динара, трошкове стоматолошких прегледа на три до четири месеца уз поправку зуба од 1.500,00 динара, те да трошкови хране за двочлано домаћинство износи око 35.000,00 динара месечно. Тужена од подношења тужбе није доприносила у издржавању малолетног детета у фиксном износу а понекад је куповала гардеробу и обућу за малолетно дете и водила је малолетно дете на летовање током 2018. године. Тужилац је дана 31.05.2022. године закључио споразум о престанку радног односа а дана 13.06.2022. године отворио своју предузетничку радњу "...” изнајмљивање возила ... по ком основу у последња четири месеца у просеку остварује око 60.000,00 динара а коју делатност обавља возилом "Wolkswagen Turen" које је купио од ГГ за износ од 100.000,00 динара са плаћеним порезом на пренос апсолутног права као и да је у међувремену продао своје возило марке "Peugeot 207" за износ купопродајне цене од 300.000,00 динара. Више не обавља послове превођења већ се посветио пословању своје предузетничке радње који посао обавља пуних 8 сати али и даље није избрисан из евиденције судских тумача. Малолетна ћерка је завршила седми разред са одлучним успехом, похађа осми разред а такође да се малолетна ВВ налази ... на ранг листи Тениског савеза Београда у конкуренцији до 16 година и да редовно тренира и да редовно одлази на такмичења а да су се у међувремену повећали и сами трошкови живота односно хране те исти за малолетну ВВ износе 20.000,00 динара а трошкови хране за њега 25.000,00 динара, с тим да је малолетна ВВ током јула 2022. године ишла на тениске припреме са клубом у износу од 300 евра а марта месеца 2022. године су ишли на зимовање на Јахорину што је износило 390 евра. Тужена је запослена као референт на одређено време у ..., остварује зараду од 42.000,00 динара, живи у стану који је у сувласништву њене тетке и мајке тако да нема фиксни износ закупнине већ плаћа за коришћење теткиног дела стана на име сувласничког удела износ од 10.000,00 динара, иако нема закључен уговор о доживотном издржавању, сноси трошкове струје у износу од 7.000,00 до 8.000,00 динара, кабловске 4.000,00 динара, инфостана 1.200,00 динара, трошкове управника зграде у износу од 820,00 динара и 450,00 динара за чишћење зграде. Не обавља никакве додатне послове јер јој је постављена дијагноза инсулинске резистенције и поремећај метаболизма због чега је у болници била два пута. Њени месечни трошкови обухватају трошкове хране у висини од 10.000,00 динара, трошкове одеће и обуће на месечном нивоу 2.000,00 динара, трошкове средстава за хигијену, козметике и кућне хемије у износу од 5.000,00 динара месечно, трошкове рачуна мобилног телефона 2.200,00 динара а трошкови лекова и то 3.000,00 динара нису покривени здравственим осигурањем, није власник непокретности и није власник моторног возила а родитељи је финансијски помажу новчаним износом од 2.000,00 динара, и нема обавезу издржавања других лица. Од кад се ћерка

преселила код оца није учествовала и доприносила издржавању у фиксном износу већ је наставила да купује детету што је потребно храну, ствари за школу, одећу и обућу јер је мислила да ће дете да се врати да живи са њом јер су се договориле да оде код оца за одређени краћи период али да је малолетна ВВ затим променила мишљење. Након доношења привремене мере редовно доприноси издржавању детета у износу од 12.000,00 динара ,а и поред тога јој купује гардеробу, сноси трошкове хране кад борави код ње. Навела је да је у могућности да и даље настави да доприноси издржавању малолетног детета у износу од 12.000,00 динара.

Имајући у виду напред изнето првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца основан те је одредио допринос у издржавању на које је обавезао да исти плаћа тужена и то применом одредбе члана 6 став 1 Породичног закона, члана 154 став 1, члана 160, 161 и 162 Породичног закона. Нашао је да су укупни трошкови малолетне ВВ на месечном нивоу износ од 50.000,00 динара. Суд је утврдио да тужена као дужник издржавања остварује зараду од 42.000,00 динара, уз новчану помоћ родитеља у износу од 2.000,00 динара, да живи у стану површине око 35 м2 који је у сувласништву њене тетке и мајке и који је реновирала како би откупила сувласнички удео тетке поред режијских трошкова стана у износу од 14.000,00 динара, њене потребе обухватају и трошкови исхране у висини од 10.000,00 динара месечно, трошкове одеће и обуће на месечном нивоу 2.000,00 динара, трошкове средстава за хигијену козметике и кућне хемије у износу од 5.000,00 динара и трошкове рачуна мобилног телефона у износу од 2.200,00 динара, уз трошкове лекова који нису покривени здравственим осигурањем у износу од 3.000,00 динара с обзиром да јој је постављена дијагноза инсулинска резистенција и поремећај метаболизма те да није власник непокретности и није власник моторног возила а да нема обавезу издржавања других лица осим малолетног детета. Одлука у ставу првом изреке пресуде донета је применом одредбе члана 199 став 2 Закона о парничном поступку те је суд нашао да преиначење које је учињено на расправи одржаној дана 28.12.2022. године тако што је тужилац повећао постојећи захтев за издржавање без обзира што се тужена противила преиначењу је основано и целисходно с обзиром да поступак по преиначеној тужби није знатно продужио трајање парнице. Одлучујући о истакнутом приговору недостатка активне легитимације у смислу одредбе члана 278 став 2 Породичног закона Републике Србије суд је нашао да не стоји овај приговор с обзиром да је у конкретном случају тужилац поднео тужбу ради измене одлуке о вршењу родитељског права у ком је случају суд дужан да и одлучи о начину одржавања личних односа малолетног детета са родитељем са којим не живи као и о издржавању малолетног детета те без обзира што је само у делу издржавања укинута пресуда из којих разлога је неоснован истакнути приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца. Одлука о трошковима поступка имајући у виду специфичност породичних односа донета је применом одредбе члана 207 Породичног закона Републике Србије.

Одлучујући о жалби тужене на став први изреке суд је нашао да је правилно применом одредбе члана 199 став 2 Закона о парничном поступку нашао да је целисходно дозволити преиначење с обзиром да се ради о коначном решењу односа између парничних странака те да поступак по преиначеној тужби неће знатно да продужи трајање парнице. Правилно је одлучено и одбијен истакнути приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца због примене одредбе члана 278 став 2 Породичног закона Републике Србије, те су у том смислу неосновани наводи

жалбе тужене. Такође су неосновани наводи жалбе тужене да је законску затезну камату требало одредити на износ доприноса у издржавању те код момента преиначења тужбе односно 22.12.2022. године а не од момента подношења тужбе с обзиром да се сматра да је дужник обавезе за издржавање пао у доцњу самим моментом подношења тужбе суду а то је 13.04.2018. године без обзира када је опредељен захтев тужиоца с обзиром да је у питању преиначење тужбе само у смислу повећања износа а не постављање још неког другог захтева уз постојећи захтев.

Одбијена је и жалба тужиоца у делу који се односи на трошкове поступка из става трећег изреке с тим да у конкретном случају правилно је првостепени суд нашао да се ради о поступку који се води у интересу малолетног детета и то у поступку који је специфичан те да је целисходно да се у смислу одредбе члана 207 Породичног закона одреди да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Суд је ценио наводе жалбе тужиоца да је требало да првостепени суд у побијаној пресуди досуди законску затезну камату почев од сваког шестог у месецу па до исплате али је нашао да у конкретном случају се оваква камата може досуђивати само када се због неисплаћивања износа иде у поступак извршења када се приликом саме исплате обрачунава таква врста камате, а такав захтев тужилац није поставио ни у тужби ни у преиначеном захтеву са којих разлога је у том делу жалба тужиоца одбачена.

Правилно је суд имао у виду потребе малолетног детета које се почело активно бавити спортом и постизати одређене резултате те обавезу родитеља да доприноси њеном издржавању и такође њеном напредовању у свим видовима како на школском плану тако и на спортском плану ,али је нашао да је имајући у виду приходе дужника издржавања ,као и њену здравствену ситуацију нашао да је допринос мајке издржавању детета превисоко одређен , па је у том смислу нашао да је у том делу жалба тужене основана и преиначио пресуду тако што је преко износа од 15.000,00 динара до досуђеног износа од 20.000,00 динара из ожалбене пресуде захтев одбио као превисоко одређен.

Са претходно наведеног одлука у ставу првом изреке донета је применом одредбе чл. 390 ЗПП.

Одлука у ставу другом донета је применом одредбе чл. 394 ЗПП, у ставу трећем изреке применом одредбе чл. 401 тачка 2 ЗПП , а у ставу четвртом применом одредбе чл. 378 став 3 ЗПП.

Како је тужена у малом делу успела са жалбом , а жалба туженог делимично одбачена и одбијена док трошкови састава одговора на жалбу нису били нужни и неопходни то су применом одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку одбијени захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка и одлучено као у ставу петом изреке ове пресуде.

Председник већа-судија

Весна Целетовић Цуцић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић